

DECIZIE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Domenco Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui

Pîslaru Cristian xxx, născut la xxx, originar din r-nul xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.01.2020 – 04.08.2021;

Instanța de apel: 02.09.2021 – 25.01.2022;

Instanța de recurs: 13.04.2022 – 21.09.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 04 august 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Pîslaru Cristian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Pîslaru Cristian sub formă de închisoare s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu obligarea inculpatului de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să nu frecventeze anumite locuri (baruri, cafenele, restaurante, ș.a.) după orele 22.00, pe perioada de probațiune.

S-a încasat de la inculpatul Pîslaru Cristian, în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 320 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Pîslaru Cristian la 28.04.2019, în jurul orei 02:00, conducând automobilul de model "Peugeot", cu n/î XXX, încredințat pentru conducere de proprietarul automobilului, Cojocar Pavel, pe o stradă din sat. Molești, r-nul Ialoveni, manifestând sine încredere sporită, nu a tratat cu seriozitate conducerea mijlocului de transport, astfel în cât a încălcat prevederile art.45 alin.(1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează expres că, "conducătorul mijlocului de transport, trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația

rutieră", ignorând și cerințele pct. 1 lit. a), b) pct.40 a RCR, care stipulează că "înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic; să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor" și nu a cedat trecerea și s-a tamponat frontal cu motocicletă de model Ural, fără numere de înmatriculare care era condusă de cet. Olaru Vasile, care avea în calitate de pasager pe cet. Cazacu Nicolae.

În urma accidentului rutier pasagerului motocicletei, Cazacu Nicolae, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractura femurului drept cu implicarea canalului medular, fractura apexului proximal al tibiei drepte cu deplasare proximal, entorsie ligament genunchiului drept, hemartroză articulației genunchiului drept, excoriații la nivelul gambei drepte, care conform raportului de expertiză judiciară nr.201902D1241 din 24.06.2019, au fost calificate ca leziuni corporale grave.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi – încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

3. Avocatul Jomir Eudochia în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili inculpatului Pîslaru Cristian pedeapsa penală minimă, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat că inculpatul Pîslaru Cristian a depus cerere de recunoaștere integrală a vinei de comiterea infracțiunii imputate, prin care a solicitat instanței judecarea în ordinea prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală. În ședința de judecată apărarea a solicitat aplicarea față de Pîslaru Cristian a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, sub formă de amendă, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu aplicarea art.79 Cod penal, reieșind din faptul că Pîslaru Cristian a recunoscut vina, sincer se căiește și îi pare rău de cele întâmplate, anterior nu a fost judecat, la momentul comiterii avea vârsta de doar 18 ani împliniți, iar în prezent este student în anul II al Facultății de drept, Universitatea de stat din Moldova, fapt confirmat prin adeverința eliberată la data de 09.07.2021.

Conform caracteristicii eliberate la data de 08.07.2021 de la locul de studii, studentul Pîslaru Cistian este caracterizat pozitiv, este disciplinat și conștiincios, are obiective bine stabilite, privind cariera profesională.

Circumstanță atenuantă, conform art.76 alin.(1) lit. b) Cod penal este și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani. Mai mult, părțile vătămate Olaru Vasile și Cazacu Nicolae au solicitat aplicarea în privința lui Pîslaru Cristian a unei pedepse cât mai blânde, deoarece nu au pretenții de ordin material sau moral față de acesta.

În acest context, apărarea a solicitat de a fi apreciate de către instanța de judecată, în ansamblu ca circumstanță excepțională și lui Pîslaru Cristian să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, conform prevederilor art.79 Cod penal, sub formă de amendă minimă, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, or, în legătură cu faptul că Pîslaru Cristian își face studiile la Facultatea de Drept USM, solicită de a i se acorda o șansă despre crearea unui viitor profesional în domeniul

dreptului, or, legea penală nu are scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Mai mult, în conformitate cu art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal, instanța i-a aplicat lui Pâslaru Cristian obligația să nu frecventeze anumite locuri (baruri, cafenele, restaurante ș.a.) după orele 22.00 pe perioada de probațiune. Consideră că, această obligațiune este prea dură, deoarece Pâslaru Cristian este tânăr și este lipsit de posibilitatea de a ieși la o cafea, într-un local după ora 22.00.

Totodată, apărarea a evidențiat că, nu este de acord nici cu sentința primei instanțe, în partea încasării de la Pâslaru Cristian a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, în beneficiul statului, deoarece baza probațiunii stă pe seama acuzării, iar aceste cheltuieli, urmează a fi trecute în beneficiul statului.

3.1. Avocatul Domenico Andrei în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili inculpatului Pâslaru Cristian pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip deschis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 2 ani, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport prin aplicarea art.79 Cod penal, cu excluderea obligației de a nu frecventa anumite locuri (baruri, cafenele, restaurante) după orele 22.00.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat că pedeapsa aplicată față de Pâslaru Cristian sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu suspendarea condiționată pe o perioadă de 2 ani de către prima instanță o consideră echitabilă și nu mai pledează pentru aplicarea unei amenzi în locul acesteia așa cum se indică în cererea de apel inițială.

Totodată a menționat că, prima instanță nefondat și neîntemeiat a aplicat față de inculpat obligația de a nu frecventa anumite locuri după orele 22.00 pe lângă restricția de a nu-și schimba domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent. În motivarea sentinței nu se regăsesc argumente plauzibile și întemeiate cu privire la raționalitatea aplicării restricției de a nu frecventa anumite locuri, prima instanță indicând doar că este rațională aplicarea fără a aduce argumente și motive.

Prima instanță în mod superficial a reținut în sentința de condamnare obligația de a nu frecventa anumite locuri deoarece în raport cu practica judiciară și anume persoanele care au fost condamnate pentru aceeași infracțiune prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, nu se regăsește aplicarea față de inculpați a obligației de a nu frecventa anumite locuri deoarece nu are o legătură logico-juridică iar infracțiunea respectivă nu determină necesitatea aplicării unei astfel de restricții, aceasta fiind și neproportională în raport cu infracțiunea comisă.

Apărarea a evidențiat că, infracțiunea prevăzută la art.264 Cod penal, este o infracțiune săvârșită din imprudență care din start înlătură riscul sporit de a mai comite o nouă infracțiune și care nu este comisă datorită personalității negative a inculpatului, ci din neglijența acestuia. Prin urmare, la aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării nu se impune stabilirea restricțiilor or acestea trebuie aplicate în mod particular pentru fiecare condamnat în raport cu infracțiunea care a comis-o pentru a duce la atingerea scopului legii penale și pentru a avea o legătură logică și juridică cum această restricție ar duce la restabilirea echității sociale, corectarea sau resocializarea condamnatului.

Astfel, dat fiind faptul că inculpatul este la o vârstă tânără iar infracțiunea pe care a comis-o nu determină necesitatea aplicării interdicției de a nu frecventa anumite locuri, în condițiile în care și așa societatea a fost ținută și este departe de frecventarea

localurilor în contextul Pandemiei COVID 19, consideră că aceasta este una neîntemeiată și nefondată iar menținerea restricției ce ține neschimbarea domiciliului sau reședinței fără acordul organului competent este suficientă și proporțională.

Cu referire la aplicarea pedepsei complementare, apărarea a reținut că prima instanță greșit a luat în considerație că nu există careva circumstanțe excepționale care ar permite aplicarea art.79 Cod penal, or, este de menționat faptul, că la nivel legislativ nu este dată noțiunea de „circumstanțe excepționale ale cauzei”.

Însă, reieșind din textul normei prevăzute la alin.(1) art.79 Cod penal, rezultă că, la ele se atribuie un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului. Astfel, ca circumstanțe excepționale pot fi considerate un cumul de circumstanțe care micșorează gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovate.

Reieșind din circumstanțele cauzei, de persoana celui vinovat și prevederile legale, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante în vinovăția inculpatului, precum cumulum de circumstanțe atenuante, recunoașterea vinovăției în cele săvârșite, căința sincera, inculpatul se află la prima abatere a legii, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă din imprudență, nu are antecedente penale, vârsta de 18 ani la comiterea infracțiunii, student la Facultatea de Drept, a concluzionat că corijarea și reeducarea lui și atingerea scopului pedepsei penale poate fi atins fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, au fost respinse, ca nefondat apelul avocatului Jomir Eudochia în numele inculpatului și ca fiind depus peste termen cel al avocatului Domenco Andrei în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, sentința de condamnare în privința inculpatului Pîslaru Cristian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal a fost pronunțată integral la data de 04 august 2021.

Nefiind de acord cu sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 04 august 2021, avocatul Andrei Domenco a contestat-o cu apel, cererea de apel fiind depusă la data de 12 ianuarie 2022, pe când contractul de asistență juridică cu inculpatul Pîslaru Cristian a fost încheiat la data de 16 noiembrie 2021.

Instanța de apel analizând materialele cauzei, a constatat că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 04 august 2021 se atestă că inculpatul Pîslaru Cristian a fost prezent la ședința de judecată, respectiv a semnat recipisa care confirmă recepționarea copiei sentinței emise în prezenta cauză (f.d.247 vol. 1), contractul cu avocatul Andrei Domenco a fost încheiat la data de 16 noiembrie 2021, fapt confirmat prin mandatul acestuia anexat la materialele cauzei, pe când cererea de apel a fost depusă abia la data de 12 ianuarie 2022.

Reieșind din prevederile art.402 Cod procedură penală, instanța de apel a notat că în speță, termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat începând cu data de 16 noiembrie 2021 - dată la care a avocatul Andrei Domenco a cunoscut despre existența sentinței primei instanțe din 04 august 2021 și care a expirat la data de 02 decembrie 2021, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea apelului de către avocatul Andrei Domenco, însă cererea de apel formulată de avocatul Andrei Domenco în numele inculpatului Pîslaru Cristian a fost depusă după ultima dată de declarare a apelului, și anume la data de 12 ianuarie 2022 (f.d.13 vol. 2).

Având în vedere că, în situația când instanța de apel a respins apelul ca fiind depus peste termen, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temei de a se expune asupra

legalității și temeiniciei sentinței primei instanțe prin prisma criticilor invocate în cererea de apel declarată de avocatul Andrei Domenco în numele inculpatului Pîslaru Cristian, împotriva sentinței contestate.

Referitor la cererea de apel declarată de către avocatul Jomir Eudochia în numele inculpatului Pîslaru Cristian, instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, și admise de prima instanță, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicități, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a reținut că, autorul apelului este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar nu contestă sentința atacată în partea stabilirii pedepsei și pedepsei complementare precum și dispunerea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

La capitolul numirii pedepsei principale inculpatului Pîslaru Cristian, instanța de apel a apreciat concluzia primei instanțe corespunzătoare stării de drept, dar și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

La adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa principală, instanța de apel a notat că prima instanță a respectat prevederile art.art.96, 385 alin.(1) și 394 alin.(1), (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Potrivit hotărârii primei instanțe în privința inculpatului au fost reținute un șir de circumstanțe ce atenuează vinovăția, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Un alt aspect, în opinia instanței de apel, care a fost abordat suficient de către instanța de fond la individualizarea executării pedepsei este și persoana celui vinovat.

Instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul când persoana vinovată a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.3641 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a notat că nu pot fi reținute nici argumentele apelantului referitor la faptul că prima instanță putea să înlătore pedeapsa complementară, în temeiul art.79 alin.(1¹) Cod penal, deoarece, reieșind din prevederile normelor date, înlăturarea pedepsei complementare, prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maximă a pedepsei, din care se desprinde faptul că instanța poate, dar nu este obligată, reținând prezența circumstanțelor atenuante, de a înlătura pedeapsa complementară.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a numi inculpatului Cazacu Cristina, sancțiunea complementară, anularea dreptului de a

conduce mijloace de transport, totodată obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să nu frecventeze anumite localuri (baruri, cafenele, restaurante, ș.a.) după orele 22.00, pe perioada de probațiune.

În privința alegației precum că, față de Pîslaru Cristian urmează a fi exclusă pedeapsa complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a subliniat că în conformitate cu art.65¹ alin.(3) Cod penal, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

În acest context, instanța de apel a stabilit că, prin urmare nu există nici un temei de a exclude de la individualizarea pedepsei aplicate față de Pîslaru Cristian a pedepsei complementare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, precum și interdicția de a frecventa anumite localuri (baruri, cafenele, restaurante, ș.a.) după orele 22.00, pe perioada de probațiune.

Instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată de către prima instanță este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social al acesteia.

În speța respectivă nu există careva circumstanțe excepționale care ar justifica neaplicarea pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport față de Pîslaru Cristian.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că temei pentru înlăturarea pedepsei complementare obligatorii nu se constată, iar anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, va corespunde principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative afirmațiile apelantului privind excluderea și obligației impuse inculpatului Pîslaru Cristian de a nu frecventa anumite locuri (baruri, cafenele, restaurante ș.a.) după orele 22.00, pe perioada de probațiune, or infracțiunea a fost comisă în jurul orelor 02.00, pe timp de noapte.

Mai mult, instanța de apel a reiterat că, prima instanță în mod justificat a dispus de a încasa de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei, ținând cont de prevederile art.art.229 alin.(1), (2), (3), 227 alin.(1) Cod procedură penală, or, acestea au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză nr.201902B1241 din 24.06.2019.

5. Avocatul Domenico Andrei în numele inculpatului, în temeiul pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea la rejudecare a cauzei, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cerințelor sale, avocatul invocă următoarele:

- decizia instanței de apel o consideră ilegală și neîntemeiată. În acest context, evidențiază că, instanța de apel greșit a interpretat apelul suplimentar depus de către avocatul Domenico Andrei în interesele lui Pîslaru Cristian, care de facto și de jure nu este o cerere de apel dar un apel suplimentar formulat în condiții legale prevăzute de art.402 alin.(5) Cod de procedură penală;

- conform prevederilor art.402 alin.(5) Cod de procedură penală, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copieii apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

În asemenea condiții, avocatul consideră că instanța de apel a făcut trimitere eronat la normele de drept pe care și-a întemeiat soluția, or aceasta a indicat prevederile art.402

alin.(1) Cod de procedură penală în motivare prin care a prevăzut 15 zile de declarare a cererii de apel de la data pronunțării sentinței integrale abordând greșit faptul că avocatul Domenco Andrei a depus o cerere de apel în condițiile în care acesta a depus un apel suplimentar care este condiționat de prevederile art.402 alin.(5) Cod de procedură penală și nu de prevederile indicate de instanța de apel.

Avocatul remarcă faptul că, nu avea obligația de a respecta termenul de 15 zile de declarare a apelului din data de 16 noiembrie când a încheiat contractul de asistență juridică cu inculpatul Pîslaru Cristian și se prezumă că a luat cunoștință cu sentința de condamnare, termenul de apel fiind expirat la data de 02 decembrie 2021 așa cum indică instanța de apel, deoarece avocatul Domenco Andrei în condițiile prevăzute la art.402 alin.(5) Cod de procedură penală fiind noul apărător al inculpatului, are la dispoziție un termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, să declare apel suplimentar pentru inculpat ci nu în termen de 15 zile de la luare a cunoștinței cu sentința de condamnare.

Prin urmare, subliniază că copia apelului declarat de către parte i-a fost prezentată la data de 04 ianuarie 2022 de către inculpatul Pîslaru Cristian prin intermediul aplicației viber, sub formă de fotocopii care se anexează, prin urmare, data de 12 ianuarie 2022 când a fost depus apelul suplimentar respectă termenul legal prevăzut la art.402 alin.(5) Cod de procedură penală, acesta urmând a expira abia la data de 19 ianuarie 2022.

6. Asupra recursului declarat prezintă referință procurorul, care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea lecturând materialele cauzei penale, constată că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 04 august 2021 rezultă că inculpatul Pîslaru Cristian a fost prezent la ședința de judecată, respectiv a semnat recipisa care confirmă recepționarea copiei sentinței din 04 august 2021. Acesta la rândul său a încheiat contract cu avocatul Domenco Andrei la data de 16 noiembrie 2021, fapt confirmat prin mandatul anexat la materialele cauzei penale, pe când apelul a fost depus la data de 12 ianuarie 2022, cu mult peste termenul prevăzut de lege.

Reieșind din prevederile art.402 Cod de procedură penală, acuzarea consideră că, în speță, termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat începând cu data de 16 noiembrie 2021, data la care avocatul Domenco Andrei a cunoscut despre existența sentinței primei instanțe din 04 august 2021 și care a expirat la data de 02 decembrie 2021, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea apelului de către avocatul Domenco Andrei, însă cererea de apel formulată de avocat în numele inculpatului Pîslaru Cristian, a fost depusă la 12 ianuarie 2022.

Acuzarea apreciază ca fiind irelevant motivul recurentului, precum că dânsul a depus apel suplimentar la apelul avocatului Jomir Eudochia, iar în acest caz instanța de apel urma să aplice prevederile art.402 alin.(5) Cod de procedură penală. Or, și în acest caz, recurentul, începând cu data de 16 noiembrie 2021 a avut posibilitatea de a lua cunoștință cu conținutul apelului colegului său și să depună în termenul stabilit de lege apelul suplimentar.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia

impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Potrivit prevederilor art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Prin prisma art.402 alin.(5) Cod de procedură penală, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

Analizând textul art.403 alin.(1) Cod de procedură penală, rezultă că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că, titularul acestuia invocă temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal reține că, în esență, criticele părții apărării se axează pe ideea că instanța de apel greșit a respins apelul ca fiind depus peste termen, fără a examina pe fond argumentele invocate în apel.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal evidențiază că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 04 august 2021, rezultă că inculpatul Pîslaru Cristian a fost prezent la ședința de judecată, respectiv a semnat recipisa care confirmă primirea copiei sentinței din 04 august 2021 (f.d.247 vol. I).

La 11 august 2021, sub nr.39357 a fost înregistrat apelul declarat de către avocatul Jomir Eudochia în numele inculpatului (f.d.249-252 vol. I).

Potrivit mandatului nr.1639377 din 16 noiembrie 2021 (f.d.12 vol. II), inculpatul Pîslaru Cristian a încheiat contract cu avocatul Domenco Andrei la data de 16 noiembrie 2021, iar cererea de apel suplimentar a fost depusă la data de 12 ianuarie 2022.

Colegiul penal evidențiază că, instanța de apel a considerat că termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat începând cu data de 16 noiembrie 2021, data la care avocatul Domenco Andrei a eliberat mandatul avocațial, fapt care demonstrează că deja a cunoscut despre existența sentinței din 04 august 2021. În acest context, instanța de apel a stabilit că termenul limită de înregistrare a cererii de apel de către avocat a fost data de 02 decembrie 2021, însă ultimul a înregistrat cererea de apel la data de 12 ianuarie 2022, adică cu mult peste termenul reținut de către instanța de apel.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele avocatului Domenco Andrei, precum că dânsul a depus apel suplimentar la apelul avocatului Jomir Eudochia, iar în acest caz instanța de apel urma să aplice prevederile art.402 alin.(5) Cod de procedură penală. Or, și în acest caz, recurentul, începând cu data de 16 noiembrie 2021 a avut posibilitatea de a lua cunoștință cu conținutul apelului colegului său și să depună în termenul stabilit de lege apel suplimentar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal subliniază că, termenul rezonabil îmbină celeritatea și echitatea pentru a nu se periclita ideea de dreptate. Astfel, în doctrină s-a afirmat că la soluționarea contestației, durata rezonabilă se va aprecia în

concreto, în funcție de criteriile prevăzute de lege: complexitatea cauzei, obiectul, comportamentul contestatorului și a celorlalți participanți, faza procesuală în care se află și alte elemente care ar putea influența întinderea procedurii.

Suplimentar, fără a solicita repunerea în termen cu invocarea motivelor care au determinat întârzierea, avocatul Domenico Andrei a înregistrat cererea de apel la data de 12 ianuarie 2022, chiar dacă mandatul a fost semnat la data de 16 noiembrie 2021.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Domenico Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui *Pîslaru Cristian xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie